

Bogár László: Donald dilemmái

2024 december 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Afel?l eddig sem lehetett semmi kétségünk, hogy a megválasztott amerikai elnök el?tt szinte megoldhatatlan nehézség? feladatok állnak, amelyek Amerika és az egész világ számára történelmi lépték? kihívást jelentenek.

Az alapidilemma lényeg talán úgy fogalmazható meg, hogy mivel az amerikai birodalom anyagi alapjai

összeomlóban vannak, így két lehetőség adódik. Az egyik az eddig követett logika, vagyis egyre gátlástalanabb és egyre brutálisabb módon kényszerít, hatalmi eszközökkel „kiszivattyúzni” a világból legalább a pusztá fennmaradáshoz szükséges anyagi erőforrásokat, vagy belátva, hogy e stratégia csak egy mindent elpusztító, globális háborúba torkollhat, egy olyan világhatalmi egyezség létrehozása, amely egészen új értelmezési keretbe helyezve próbál megoldást találni e megoldhatatlan (legalábbis annak látszó) helyzetre.

A megoldás megtalálása azért sürget, mert minden egységnyi újabb amerikai „gazdasági teljesítmény” legalább háromszor, egyes években már több, mint négyszer akkora adósságnövekedéssel jár, vagyis a jelenlegi működési mód rohamos gyorsasággal rongja tovább saját magát, amely egyre agresszívabbá teszi a birodalmat, és amelyre válaszul a világ egyre agresszívebb módon jelzi, hogy nem kívánja a történelmi „lúzer” szerepét tovább játszani, így a helyzet öngerjesztő örvénylésként vezet az önmegsemmisítés felé. Ehhez képest Donald Trump egyik legutóbbi beszédében olyan logikát alkalmazott, amely nemhogy a megoldás felé mutatna, hanem éppenhogy tovább mélyíti részben a narratívák kaotikus háborúját, részben pedig éppen ennek nyomán a permanens világháborút.

A világháború bizonyos értelemben már most is zajlik, részben a katonai ütérek, részben a pénzfegyverek, részben pedig a kommunikációs médiafegyverek alkalmazásával. Ebben az említett Trump-beszédben a pénzfegyverekről esik szó, drámai módon jelezve, hogy nem lesz egyszer a leendő elnök számára az új világegyezés létrehozása. És ennek legfőbb oka, hogy a világtörténelem legsúlyosabb „satuhelyzete” van kialakulóban, amelyet az is jelez, hogy az angol „dire strait” kifejezés, amelyet talán „kutyaszorítónak” lehetne fordítani, egyre gyakrabban fordul el a globális beszédterben.

A megválasztott elnök ezt a helyzetet egyik legutóbbi beszédében így ábrázolta: „Az, hogy a BRICS-országok megpróbálnak eltávolodni a dollártól, miközben mi tétlenül nézzük, véget ért. Elvárjuk, hogy ezek az országok elköteleződjenek, hogy nem hoznak létre új BRICS-pénznemet, és nem támogatnak semmilyen más pénznemet a hatalmas amerikai dollár helyettesítésére, különben százszázalékos vámokkal kell szembenéznük, és számolniuk kell azzal, hogy búcsút mondhatnak annak, hogy a csodálatos amerikai gazdaságban értékesítsenek.” E beszédrészben megrendítő módon mutatkozik meg az elnök szorult helyzete.

Érthető módon a „nemzetállam Amerika”-t nagy többséggel megválasztó népe számára akarja világossá tenni, hogy elnökként keményen és határozottan fogja a népet képviselni, csakhogy van egy „aprócska” probléma. És ez az, hogy „a nép nevében” azt a dollárt védi, amely eddig is éppen a legfőbb birodalmi pénzfegyver volt, amellyel az impérium az egész világot folyamatosan az egyre reménytelenebbül deficités és most már saját nemzetállamán is élésködő birodalom megfinanszírozására kényszeríti. Vagyis miközben éppenhogy a világ a birodalom által kifosztott „lúzer”, Trump úgy állítja be, hogy pont fordítva van. Ami amúgy egyre inkább igaz is, mert a birodalom az utóbbi évtizedekben már nemcsak a világot, hanem saját népét is fosztogatja, „lúzerré” téve azt, de akkor ezt kellene elbeszélni!

Ám e beszéd csak fokozza a kommunikációs káoszt, mert azt a hamis illúziót kelti a nemzetállam Amerika népében, hogy végre „móresre kell tanítani” a világot, amely rajta élésködik. Ez a végzetes illúzió azért nagyon veszélyes, mert pont a lényegét hallgatja el, és így hamis diagnózisra csak hamis választ adhat. Nem tagadva a leendő elnök megrendítően szorult helyzetét, azért kellene világossá tenni a nemzetállam Amerika birodalom által kifosztott többsége számára, hogy „lúzer” státuszát nem a világnak, hanem saját birodalma parazitizmusának köszönheti, mert a szintén kifosztott világtól hiába vár kárpótlást, azt saját birodalmától kellene követelnie. Pontosabban Donald Trumpnak kellene egy, a dolgokat néven nevező elbeszélési móddal világossá tennie, hogy van világos és kivitelezhető stratégiája a birodalom alapvető átalakítására.

Adminisztrációja személyi összetételének radikalizmusa azt jelzi, hogy felkészültnek látszik erre a polgárháborúnál is súlyosabb összecsapásra, de az új megválasztó nép további elszánt támogatására csak akkor számíthat, ha a lényegét illetően ugyanilyen radikálisan fogalmaz. Érthető, hogy számos esetben taktikai szempontok felülírhatják és tompíthatják a radikális megfogalmazást, de attól azért tartózkodnia kellene, hogy nyíltan és harsányan az ellenkezőjét mondja annak, ami történelmi feladatának lényege.

A legkényesebb kérdés persze az – és ez teszi érthetővé az imént idézett mondatait –, hogy rendkívül nehéz lesz világossá tenni a nemzetállam Amerika népe számára, hogy anyagi helyzete rövid távon a változásoktól inkább romlani fog, mint javulni. Javulás csak akkor és attól várható, ha a világon és saját népén élésködő birodalmat, birodalmi hatalomgazdaságot valóban rá lehet kényszeríteni arra, hogy egy új világhatalmi rendbe illeszkedve egy egészen más létmódra térjen át. Ám ennek egyelőre sem az átfogó elméleti alapjai, sem a gyakorlati kivitelezhetősége nem tisztázott.

A szerző? közgazdász

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
